

[Leif Hermann]

faktisk er de regler, der udelukkende regulerer forholdet for kraftværker under 25 MW. I hvert fald må det være helt klart, at det må være sådan, at en regulering via miljøbeskyttelsesloven kan finde sted for nye kraftværker.

Jeg skal ikke gentage vores kritik af kvote-fastsættelsen – det er jo et emne, miljøministeren og jeg gentagne gange har beskæftiget os med – men blot nævne, at vi ikke har fraveget vores ønsker om en kraftigere nedbringelse af udslippet af kvælstofilter. For så vidt angår svovldioxid kan man diskutere, hvorvidt den er kraftig nok, men den er dog bedre end for udslippet af kvælstofilterne.

Endelig vil vi godt fastholde, at vi er modstandere af eller i hvert fald stærkt skeptiske med hensyn til de 4-årige kvoter, i hvert fald hvis det er således, at der ikke kan finde en lokal skærpelse sted. Den skepsis er vi i øvrigt ikke ene om. Det Radikale Venstres ordfører, fru Marianne Jelved, som kommer herop om et øjeblik, gav udtryk for – om end i blødere vendinger – præcis den samme skepsis den 28. januar, da vi behandlede lovforslaget sidst.

Endelig vil jeg gerne sige tak til ministeren, fordi ministeren i fremsættelsestalen har sagt, at det primært drejer sig om at få reduceret energiforbruget og få omlagt energiforbruget til vedvarende energikilder. Hvorvidt dette lovforslag tilskynder elværkerne til en sådan udvikling, tror jeg hverken jeg eller ministeren kan have nogen særlig kvalificeret mening om. Ministerens håb er da nok så sympatisk, men indtil vi ser, at der fra ministerens side i samarbejde med energiministeren gøres noget effektivt og alvorligt på elbesparelsessiden, tror jeg nok, at det for vores vedkommende må blive ved en sympati for det fromme håb, ministeren er fremkommet med.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på, hvordan man kunne gøre det, men blot henviser til det beslutningsforslag, Socialistisk Folkeparti har fremsat under navnet B 8, om en halvering af energiforbruget i overensstemmelse med det, der er ønsket i Brundtlandrapporten.

Svend Erik Hovmand (V):

At denne sag er stor, vigtig og betydningsfuld for det danske samfund, tror jeg at ingen, der har fulgt udviklingen i de seneste år på dette område, kan være i tvivl om. Det drejer sig om en miljømæssigt overordentlig væsentlig sag og

om en for dansk erhvervsliv overordentlig væsentlig sag.

Men det drejer sig også om en sag, der set med de økonomiske briller er ganske betydningsfuld. Alene i de næste fem år drejer det sig om 4 mia. kr., og tager vi hele perioden frem til år 2005, er der tale om 12 mia. kr. Det er altså en ganske betragtelig indsats, der ydes her til et meget væsentligt formål, nemlig at mindske forureningen fra vore kraftværker.

Men det er naturligvis også vigtigt, når vi taler om så store beløb, at vi er opmærksomme på, hvordan forholdene er i de lande, som vi sammenligner os med, og som ligger i nærheden af os. Hvad gør de? Har vi sikkerhed for, at de nu også gør noget tilsvarende? Vi alene kan jo ikke løse dette problem.

Det er også af betydning for os at vide, hvad de gør, når vi tager hensyn til det konkurrence-mæssige, og det skal jeg ikke lægge skjul på er en meget vigtig ting for os. Det drejer sig nemlig om arbejdspladser.

Det korte af det lange er, at der her set fra Venstres synspunkt er opnået et resultat, som jeg synes ud fra de givne forudsætninger er hensigtsmæssigt. Det er hensigtsmæssigt, fordi der ikke er tale om nogle fastlåste normer, der rækker langt ud i fremtiden og længere ud, end at vi stadig væk har mulighed for at korrigere det. Vi ved i virkeligheden meget lidt om dette område – drivhuseffekten, konsekvenserne osv. Vi ved meget lidt om, hvad de andre lande gør, og vi ved meget lidt om de tekniske muligheder.

Det, vi imidlertid ved, og det, som jeg tror der er et bredt ønske om her i Folketinget, er, at vi gerne vil gøre nogle tiltag på dette område, og at vi gerne vil have, at dansk erhvervsliv får de bedste muligheder for at komme ind på banen, udvikle den teknik, der skal bruges, og samtidig også skabe baggrund for en eksport af denne teknik. Derfor synes jeg, at dette med de 4-årige kvoter, de 4-årige intervaller, er en overordentlig positiv ting.

Jeg vil også gerne fremhæve den ordening, der er lavet med amterne. Vi skal ikke have lag på lag i miljøgodkendelsessammenhæng og være i en situation, hvor man er i tvivl om, hvorvidt det nu er amtet eller de centrale myndigheder, der skal fastsætte regler og normer. Jeg synes, at der her er fundet en fornuftig løsning, hvor man har skåret igennem og delt opgaverne på en hensigtsmæssig måde.